

พระราชบัญญัติ

โรกระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๔๕๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโรค
ระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
โรครบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๒) ของมาตรา ๑๐ แห่ง
พระราชบัญญัติโรครบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช
๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๒) สั่งให้ผู้ทำการค้าสัตว์ชนิดหนึ่งชนิดใด หรือ
ผู้ทำการค้าส่วนของซากสัตว์ประเภทหนึ่งประเภทใด ซึ่ง
กำหนดในกฎกระทรวง มาจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราช
บัญญัติโรครบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๗๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๔๘๗

“มาตรา ๑๕ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ (๑) หรือ (๒) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งออกตามมาตรา ๘ (๒) (ก) (๒) (ข) (๒) (ค) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๑๐ (๑๐) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ (๓) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งออกตามมาตรา ๕ (๑) (๒) หรือ (๓) มาตรา ๘ (๑) หรือ (๓) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งออกตามมาตรา ๘ (๔) (๖) มาตรา ๑๐ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖)

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๔๙๗

(๗) (๘) (๙) (๑๑) หรือ (๑๒) มาตรา ๑๑ มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองร้อยบาทขึ้นไปถึงสองพันบาท
หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
เดิมพระราชบัญญัติโรคระบาดปกติสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช
๒๔๗๔ จะใช้เฉพาะท้องที่ใดตามความในมาตรา ๒ มอบอำนาจให้
รัฐมนตรี (เด่นาบดี) ประกาศบังคับในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ
ฉะฉานการจดทะเบียนการค้าสัตว์ มาตรา ๑๐ (๑๒) จึงบัญญัติว่า
“ตั้งจดทะเบียนเป็นผู้นำขายสัตว์หรือส่วนของสัตว์ในตำบลและตาม
กำหนดเวลา ซึ่งเห็นว่าจำเป็นเพื่อปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัติ
นี้” ต่อมาได้มีประกาศพระราชบัญญัติโรคระบาดปกติสัตว์และสัตว์
พาหนะ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘ บังคับใช้ทั่วราชอาณาจักร
ตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๔๗๘ เป็นต้นมา ความประสงค์ที่ให้มี
ทำการค้าสัตว์และส่วนของร่างกายสัตว์ต้องจดทะเบียนนั้นเพื่อประโยชน์

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กันยายน ๒๔๘๗

กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนไว้ในอัตราสูงเพื่อปราบปรามให้เด็ดขาด และ
 บังคับมิให้โรคระบาดโดยเฉพาะโรคริ้นเตอร์เปสต์ ซึ่งทางการได้ทำ
 การปราบลงบดงทั่วประเทศแล้วกลับมาก่อเป็นขึ้นอีก อันจะเป็นผล
 เด็ดขาดอย่างร้ายแรงแก่การเศรษฐกิจของประเทศ.